

ІНШАМОЎНЫХ СЛОЎ СЛОЎНІК, аспектны тлумачальны слоўнік, у якім апісваецца семантыка і этымалогія лексічных адзінак іншамоўнага паходжання, што былі засвоены пэўнай мовай, аднак усведамляюцца яе носьбітамі як запазычанні (“катаклізм”, “дэлегат”, “дэкор”, “брынза”, “кулінар”, “аловак” і інш.). Значная частка слоў, уключаных у І.с.с., адносіцца да інтэрнацыянальнай лексічнага фонду. Першымі спробамі тлумачэння іншамоўных слоў як часткі лексікі беларускай мовы з’яўляюцца глосы Ф.Скарыны, В.Цяпінскага, С.Полацкага і інш., а таксама пазнейшыя лексікаграфічныя працы “Лексисъ съ толкованіемъ словенскіхъ мовъ просто” (др. палова 16 ст.), “Лексис сиречь реченія вькратъце събранны и из словенскаго языка на простый русскій діалектъ истолкованы Л.З.” Л.Зізанія (1596), “Лексіконъ славеноросскій и именъ тлькованіе” П.Бярынды (1627). Найбольш аўтарытэтнымі І.с.с. сучаснай беларускай мовы лічацца працы А.М.Булыкі – “Слоўнік іншамоўных слоў” (1993; каля 5600 слоў), “Слоўнік іншамоўных слоў” у 2 т. (каля 25000 слоў; 1990), а таксама “Слоўнік іншамоўных слоў: актуальная лексіка” (2005; каля 4000 слоў). Структура тыповага слоўнікавага артыкула І.с.с. фарміруецца зонай намінацыі, зонай этымалагічнай інфармацыі і зонай семантызацыі.

КАСХАЛВА́ (ад тур. *koz* + ар. *helvasa*) – сорт калвы з грэцкіх арэхаў на мёдзе.

Па сваіх фармальна-зместавых характарыстыках да І.с.с. набліжаюцца таксама слоўнікі, якія сістэматызуюць неалагічную лексіку, – “Слоўнік новых слоў беларускай мовы” (каля 4500 слоўнікавых артыкулаў) В.І.Уласевіч і Н.М.Даўгулевіч (2009) і “Слоўнік новай і актуальнай лексікі” К.Д.Шчаснай (2012; каля 4500 слоў).

Д.В.Дзятко